

Изази суботом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4 ф.,
на по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.

За АУСТРО-УГАРСКУ, БОСНУ
и ХЕРЦЕГОВИНУ на годину 6
ф. на по године 3 ф. на четврт
године 1 ф. 50 новч.

За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран., на четврт год. 5 фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 19 маја.

Краковски лист „Пас“, један од главнијех пољачких органа, поводом наменовања грофа Голуховског за аустро-угарског министра иностранијех дјела, пише, да је државник, који заузима ово мјесто, дужан да води, не угарску, не чешку, не пољачку, и не њемачку, него само аустријску политику; и нада се, да ће гроф Голуховски знати испунити тај свој задатак. Најпослије изражава задовољство, што је мудри и опрезни Монарх нашао, да може повјерити руковођење спољне политике једноме Пољаци без страха, да ће досадашња мирољубива политика Аустро-Угарске окренути другим путем.

Колико је искрен овај љубопитни чланак краковског листа — вели петроградско „Н. Времја“ — трудно је рећи, но како је написан вјероватно по жељи грофа Голуховског, у сваком случају треба га узети као знак, да пријатељ грофа Калинокија жели, да расије ону сумњу, што његова пољачка народност може да изазове у ње-ким владама. У самој ствари ова изјава краковског листа управљена је прије свега Русији, гдје сасвијем наравно вародносно происхођење грофа Голуховског може да произведе у неколико чудан утисак. Будућност ће показати у колико су збиља постојали поводи овогом утиску. Треба мислити, да народност грофа Голуховског није играла никакве улоге при његовом избору, или да је била узета у рачун само за то, што је она различна од двају народности, које хоће да играју прву улогу у хабзбуршкој модархији. Не будући ни Мађар, ни Њемац, нови је министар слободан од племенских и странацких свеза са овим народностима. Ништа га не побуђује да буде наклоњен мађарским и њемачким либералима. У данашњијем приликама Аустро-Угарске такав је положај удесан и повољан. Како ће се знати гроф Голуховски њим користовати, показаше будућност. Његов је први задатак, да сврши ствар, што је принудила грофа Калинокија да даде оставку. Кад би гроф Голуховски уступио захтјевима мађарских либерала односно Ватикана, влада бечка прешла би у руке пештанске и Беч би дошао у сукоб са Ватиканом, што петроградски лист не може да претпостави. Отуда заплет и озбиљност ситуације, у којој се налази бечка влада.

Петроградска преса наставља све оштрије критиковати инглеску спољну политику, последице њеног удаљења од Русије у јапонском питању. „Новое Времја“ пише: „Ако смо ми били у праву, да штогод захтјевамо од Инглеске, то смо само неког поштења, под којим се у политици разумије уважавање мира и права на мир других народа. Али тога никада није било у инглеској политици, и за то су били бесплодни и погрешни сви наши споразуми с њом, и мирољубиви наши уступци. У јапонско китајском сукобу Инглеска је поступала, као што је вазда поступала, кад су биле у изгледу неприлике за Русију. Инглеска се бринула само како би овај сукоб могао за дуго занимати Русију, и може бити, повући је у рат. Кад се мир закључио, Инглеска је отворено учи-

вила посљедњи напор, да изазове рат између Русије и Јапона, од једном одказавши се упливисати на занешеног побједноца, у нади, да ће овај изазвати на рат изолирану Русију. Инглески се рачуни нијесу оправдали, и сада инглески дипломати увјеравају, да су се они бојали рата, и за то да су одијелили своје бродовље од савезнога! Може ли се и помислити, да би се Јапон одважио на борбу противу сједињеног бродовља цијеле Јевропе?..... Инглеска је поступила непотпено не само према јевропским континенталним државама, него је нарушила и најелементарнију дипломатску пристојност. Послије овога неусијеха, Инглеска се сада стара, да увјери Јевропу, да је најглавније питање међународне политике — јерменско питање, а никако не које друго питање, особито не мисирско питање, како мисли западна Јевропа. Но зашто су Инглеској тако драги Јерменска и Јермени, а тако далеки од њезиног хуманог срца дјеча и жене хималајских села, које убијају њени војници, као што кажу индијски листови?“

Говорећи у другом чланку о јерменском питању, петроградски лист истиче скривену инглеску тежњу и у овоме питању. Докле лондонска влада официјално у сагласију са Русијом и Француском подноси Порти предлог реформа за Јерменску, органи лорда Розберија нијесу задовољни тијем реформама, него траже за Јерменску аутономију као што је има Бугарска, очевидно — вели „Новое Времја“ — да тијем стече симпатије на јевропском истоку на штету Русије. „Што прије Порти пристане на пројект реформама, што јој је предложен — вели исти лист — тијем ће боље за њу бити, јер би тијем замисли инглескијех јерменопола наишле на озбиљне препреке. Ако ли се преговори, који се о томе воде у Цариграду, отегну, Русији ће бити најљепше, да одустане од даљег учествовања. Напн положај на истску јевропском то неће поколебати, а Инглеска неће моћи даље продужавати ту комедију, што игра, и Порти ће се коначно убједити, да јој је најбоље и најсигурије у потпуном пријатељству са моћнијем сусједом, не рачунајући, колико ће то годити или негодити у Лондону.“

Петроградске „Новости“ пишући о македонском питању, што Бугари потичу, веле: „Русија сматра својим историјским позивом, потпомагати ослобођење једноплеменских и једновјерних народа, али је то обвезује да буде непристрасна и строго праведна. Погрешка благородног и узвишеног рата за ослобођење Бугарске састоји се у једностраном заносу за Бугарску, на уштрб Србије, Црне Горе и Грчке. Идеја подизања велике Бугарске није издржала критику, јер она шћаше довести до нарушења политичке равнотеже на Балкану. Ни Србија, ни Црна Гора, ни Грчка неће равнодушно гледати даље ширење Бугарске на рачун земаља, које по саставу становништва имају смијешани, шарени карактер. Рат би био неизбјежан и могао би узети онширне размјере. За то одпосно македонског питања треба пабљудавати велику опрезност, јер тек би се такнуло, положај би тако опасним постао, као што је био г. 1875—76. Бугарски патриоти ће добро учинити, ако обу-

ставе агитацију. Њима би требало, мјесто да се брину о реформама у Македонији, да раде о уређењу своје отаџбине, којој је то најпреча потреба.“

ДОПИСИ.

Подгорица, 16 маја. — Јучер је прошла кроз нашу варош одлична кита сватова са невјестом г. Марка Петровића. У сватовима бијаше и Његова Свјетлост Књажевнић Мирко Велики Војвода Зетски као ђевер уз невјесту. Сватови су на повратку из Црмнице присијели у нашу варош око четирисата последице подне; на самом уласку у старој вароши по нашем народном обичају изнешене су им здравнице а невјести неколико букета цвијећа и тако се продужило све до на уласку у Миркову Варош, где је сватове дочекао повећи број главара са много отмијених грађана, и ту је предједник општине примио сватовима здравницу од стране свега подгоричког грађанства, па су сватови починули у стану за то одређеном. А у саму ноћ дошло је корпоративно наше пјевачко друштво „Бранко“ те је пред сватовским станом отијевало неколико одабраних пјесама последице чега је друштво почашћено било нићем од стране Његове Свјетлости Књажевнића Мирка. Сватови бијашу све одабрана лица у лијеном народњем одијелу, а под токама и сабљама, и у њима постајаху по нашем народњем обичају сви сватовски часници, који према рангу часништва сви заузимаху своја мјеста у сватове, па и сам Његова Свјетлост Књажевнић Мирко као ђевер строго се држаше тога сватовског реда, што је свакога одушевило јер се и из тога, као и из многог другог, види колико он љуби свој народ кад тако објеручке прихваћа његове обичаје и по њима се управља. Јутрос рано сватови су отпутовали пут Никшића.

У уторник 9 ов. мјесеца, била је у Бери на помећу Љешкопоља и Љешанске нахије народно-црквена светковина. Пред тамошњом црквом било је тога дана и ове као прошлијех година много народа особито из Љешанске нахије, Љешкопоља и Подгорице и поред свега тога што је сад народ тих мјеста особито сеоски на великој нужди с прошлогодишње перодице онет било је тога дана обилати прилога цркви, што тијема мјестима служи на похвалу. Светковина свршена је у најбољем реду, што онет служи на похвалу главара који при тијема скуповима ред одржају. Желити је да се у будуће одржи та скупштина побожнијех поклоника береке цркве, јер док буде се у нашем народу гојила побожност, дотле ће иети бити и јак унутрашње те ми неће ништа моћ наудити.

На Спасов-дан 11 ов. мјесеца, држао је у саборној подгоричкој цркви проповијед сходну празнику наш млади свештеник Крсто Поповић из Љешкопоља. Проповијед му је изашла на задовољство слушаоца којијех је било препуна црква. Поред свега тога што се православни становници Подгорице доста побожни и у великом броју цркве посјеђују, али кад би свештеници бар на великим празницима држали провједи, цркве би још пуније биле, јер у нашем народу још се високо цијене свештеници и с вјером слушају њихове поуке. Желити је да млади свештеник Поповић продужи и убудуће држат проповиједи, а то требало би да чине и други наши свештеници, бар по нашим варошким црквама, те да у томе не изостајемо од друговјераца.

Подгоричанин.

Бар, 16 маја. — За грађење нове основне школе у Бару, план кога је држ. инжињер г. Буковичић израдио и главни инж. надзорник г. Ђ. Поповић одобрио, већ је дошао. Ова школа бити ће најбоље одличје за стародревни град Бар. Моје је мјенје да се иста гради (ако се мисли нова варош градити као што хоће) под „Курило“ т. ј. да се купи кула и нешто земље од г. В. Петра Вукотића. Вода која је најпотребитије средство, може јој вазда код ње точити — која се вода зове „Тршин.“ Оризон и мјесто где предлагем још више ће украшавати њену дивну грађевину. Ако се пак ту сазида, требаће један мали мост на стари пут преко „Рене“ к Бару оградити и на школу један громобран метнути.

Претплата шаље се у плаћеним писмима непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, или отирањим писмима новина на коју драго пошту; а коме је наручије, може се претплатити преко г. Петра Рамановића, кн. цри. агента у Котору. Допише се шилу уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се, по простору који заузму из петита 7 новчића од реда за први пут, а за сваки даљи пут по 5 новчића. За огласе веће и на дуже вријеме попушта се.

За грађење исто проћи ће око 12.000 фиорина. Вис. Кн. Влада одредила је барској општини „кланицу и каптар“, којим новцима, као и оним те има опшнска каса и те се је порез школски скупио и што се узати од продаје куће Мерхум Хади Али Вега Мустафагића — има се школа оградити.

План пете школе као мјесто и вода служиће за највеће њено украшење; али овдје ми је напоменути да има нешто друго које највише на овоме свијету служи за школо украшење — а то је: искрено посјеђавати негу, иначе залуду је сва њена љепота. Увјерен сам да ће се она као досле тако и у будуће још боље посјеђавати, а не само путем пролазећи с поља гледати њену љепоту градње но да и у њу по који пут пођу и ђецу за просвјетом упозоре.

Без мејтена и школе нема просвјете, а без просвјете нема слободе. Нема слободе рекох, јер непросвјетљен не може разумјети шта је то слобода; јер он није умјео корисно за његов живот и будућност радити није пак религију по дужности разумијевати — такви је прави хајван који, по земљи иде а она га куне. Он се све мучи и вазда ради али никад среће и напретка, по се залуду као мученик мучи. Такви је непријатељ Богу и „Ресулу.“ Он ради севана мртвијема свијеће запалива што би требало да самосе себи пали, јер у сред подна он је у највећој тмнини. Просвјетљеном је у свему другаче, он, пошто Богу Божије а цару царово дадне и ником зла не чини, тадер се ни од кога и не боји. Бог и гријешницама опрашће (кад хоће) а камо ли праведне у „дехнет“ да тури. Владар земље, као најпросвјетљенија глава, праведном не смије од Бога криво учинити; просвјетљена глава све то знава, а не просвјетљен „дахил“, када му је ма од чије стране криво учинио он нема мозга по се утјешава с „кисметом и такератом“

Овдје што сам напоменуо и ако пак за свакога важи, али право вјерним муслиманима што више препоручујем: иза мејтена да школу посјеђавају. Јер овај свијет је сједба тога свијета, онај те не иде у мејтен, одакле ће он знати сјити за тај свијет па да има што тамо живети? онај те не иде у школу, како ће он знати што је слобода? а просвјетљен може отворити јем челом под ведријем небом на земљи нар религиозно дужности потпуно извршавати и испуњавати. За то драга браћо! између свијех свјетскијех језика дужност нам је српски писати и читати знати јер је наш домаћи језик и тек онда можемо „сербес“ провести и, пр. кад би ми трговци били наше интересе не би морали најприје други знати па последице ми. А што је интересантније ако ми будемо умјели српски писати и читати, можели ко нам што се тиче земаљскијех закона ма у чем криво учиниети кад ми све то сами умјемо читати и разумјети? не, баш, нитко!

Наш милостиви Владар своје просвјетно и вјерне подјанике много воли, таквијема и службе повјерива. Није ли за нас срамота кад би сви чиновници на држ. дужности пновјерци били? — па да ми и за њих у свему изостанемо! Ми можемо само кад би хтјели скромно у напријед корачати; јер ако не прегнемо изостајемо — онда ће ни се на вјеру пребачивати да је она крива и да је тупа. Што се тиче наше вјере, то је као сунце јасно, да је општра тако да је у све пет части свијета продрла. Нашој сјајној вјери свако добро овога свијета доликује, као просвјета и мудрост арапска окле је и Мухамедова вјера потекла и т. д. и т. д. — Зато правовјерни „мумини“ од истинјех жила прегнемо да буднемо сваким даном све више просвјетни; јер просвјета је највећа срећа овог и тог свијета а и тумач нашег узвишеног Дина — прегнемо радимо, тражимо и узмимо све оно добро овога свијета те га просвјетни нађемо и, тек онда моћи ћемо 5—6 дана на овоме свијету „рахат“ србес и неогрешними провести, а на тај свијет као правовјерни сљедбеници Мухамедови очекиваће нас „дехнет“ и лијене Хурије.

Срећан ви мали Бајрам и махсеу вам Селам.

Х. Н.

(Вјенчање.) Г. Марко Петровић вјенчао се у уторник у Никшићу са г-ђом Станковићевом из Црмнице. У сјајнијем сватовима био је и Његова Свјетлост Књажевих Мирко. Његово Височанство Књаз Данило био је такођер у Никшићу на томе фамилијарном весељу. Цијелијем путем из Никшића у Црмницу народ је сватове дочекивао са здравицом.

(Нови поштански уговор.) Рок нашег досадашњег поштанског уговора са Аустро-Угарском, склопљеног 13 маја 1871, истекао је; а нови уговор, који је склопљен у Бечу 15 априла ове године, и који је већ ратифициран, ступа у живот 1 идућег јула. Од дана, у који је истекао рок старог уговора, до дана, у који ће ступити на снагу нови уговор, остало је пријашње стање. Нови уговор уводи службе упућеница капутем поште тако и путем телеграфа, поштанских пошиљака са наплатом, по међународној поштом, радњи, и то за сада прво са Аустро-Угарском, а за тијем постепено и са осталијем државама. Друга новост, што се специјалном конвенцијом уводи у нашу поштанску комуникацију, јесте следећа: од 1 јула почеће сваки дан крећати поштанска кола с Цетиња у Котор и из Котора на Цетиње, која ће сваки дан вршити пренос писмоносне, а два пут на недјељу аманетне поште. Тако ће се и путници моћи користовати овом новом установом. Наш помоћник при овим уговорима био је г. Шпиро Поповић, управитељ наше поште и телеграфа. Сви пријатељи развијања наше комуникације радосно ће поздравити ове уговоре са сусједном нам царевином.

(Под Острог.) На тројичијском скупу у Острошком манастиру заступаће владу г. Сердар Јагош Радовић. Од понедељника било је овдје на проласку у Острог побожних поклоника из Босне и Херцеговине.

(Наше занатлије.) Књажевска влада намјерава послати неколико наше момчади у Брицац (у Ванату,) да се уче разнијем занатима, одакле се сриска занатлијска задруга братски одавала. Цетињска општина већ је послала шестицу у Праг, о којима ће браћа Чеси бригу водити: четверицу прима „Црногорски Сполек“, а двојицу је препоручио г. Циглер, академ. сликар, који се од два мјесеца бави у Црној Гори.

(Туристи.) Синоћ је приспјело на Цетиње до 80 туриста из Аустрије, Њемачке, Француске, Инглеске и Холандије. Под Котор су стигли парочитијем паробродом. О њима бригу води познато Куково туристичко подuzeће. Овдје су дочекали у Вулетићевој гостионици, с којом г. Кук стоји у сизи од прошле године. Овога прољећа ово је други пут да подузимље путовање до Цетиња.

РАЗЛИЧИТО.

(Богати добротвор.) У Марсалији је прије кратког времена умро богати Грк Зафиропулос који је оставио после своје смрти цијело своје имање које износи само 3.000.000 динара, на добротворне цијељи и то: 1.000.000 динара на грчке велике школе у Тракији и Македонији; 900.000 дин. на грчке школе у Цариграду; 250.000 динара на грчку болницу у Цариграду; 100.000 дин. Патријаршији цариградској; 100.000 вел. народ. школи у Цариграду; 100.000 динара трговачкој школи грчкој у Халки (предграђе Цариграда); 100.000 дин. основним школама за школовање грчке дјеце у Цариграду и 100.000 динара да се подигну школе за сиротињу.

(Сибирска жељезница.) Кад је Русија наумила да своји Урал са тихим океаном жељезничком пругом, цијела је Јевропа увидјела да ће ово големо предузеће потпуно учинити Русију господарем сјеверне Азије, а трговину Русије спојити преко тихог океана са широким свијетом. Ова се жељезница живо гради и то у исти мах на двије стране, т. ј. од Чељабинска на Уралу и од Владивостока на тихом океану. На западном дјелу из Чељабинска до Омска у Сибирiji, возија је већ ланске године почела. Од Омска до ријеке Оба је готово већ три четвртине свију

радна свршено. Готово је сасвим 45 мостова, од којих се величином и љепотом истиче мост преко Оба. На овај је дио већ доведено 10 влакова и 450 вагона, који чекају отварање возије. На средњосибирском дијелу од Оба до Иркутска свршене су предрадње. Врзојав је подигнут од Оба на 684 врта. Приправљено је за овај дио 17 влакова са 560 теретних вагона, што су већим дијелом већ доведени до ријеке Оба. И усуријски дио пруге брзо напредује, па је већ отворена возија од Владивостока до пристаништа на ријеци Иману у даљини од 400 врта. Тамо имаде 27 влакова са 400 вагона. Прегледамо ли ове и све остале радње: од 7000 врта, вози се за сада на 1150 врта са 100 влакова и 2000 вагона. Руска се влада сада бави са пројектом жељезничке пруге, која би имала спојити Сибирiji са Туркестаном у даљини од 1720 врта у Ташкент. По другогме пројекту спремају жељезничку свезу од петропавловске преко Колчетава, Чимкента у Транкент, у идаљин од 1475 врта.

ТЕЛЕГРАМИ „БЕЧКОГ КОР. БИРА.“

ХОНГКОНГ, 14 маја. — Формаза се прогласила републиком. Досадашњи гуверниер Тангингеунг проглашен је за пресједника.

ВАШИНГТОН, 15 маја. — Америкаански министар у Пекину потврђује, да се Формаза прогласила републиком.

РИМ, 16 маја. — Резултат новијех избора за камару ово је: од 508 изабрано је 326 владиних, 102 конституционална опозиционера, 31 радикала, 14 социјалиста, и треба још 35 ужих избора. Криспи је изабран на четири мјеста.

БЕРЛИН, 16 маја. — Велики Књаз Алекса присуствоваће на килској свечаности.

ВАШИНГТОН, 17 маја. — Умро је државни секретар Грешман.

РИМ, 17 маја. — Министарство ће предложити круни наименовање малог броја сенатора. Коначни резултат избора: 298 владиних, 129 опозиције, 16 неизвјесних, 58 ужих избора, 12 избора је непознатих.

ТИФЛИС, 18 маја. — Католикос свију Јермана добио је допштење, да пође у Петроград.

ПЕТРОГРАД, 18 маја. — Царски рескрипт поводом педесетогодишњице службовања министра Лобанова вели, да је наименовао Лобанова за министра иностранијех дјела по убјеђењу, да ће наћи у њему сатрудника, који ће наставити политику мира и искрености, која тежи уздржати односе пријатељске са свијема државама. Цар је одликовао Лобанова са Андријевским ордеином у брилантима. Царица удова и Царевих приспјели су у Абастуман.

ПАЗИЗ, 19 маја. — Услед једног чланка, данас је био двобој између Књаза Арсена Карађорђевића и Павла Долфуса, писца тог чланка. Долфус је остао рањен.

ПЕТРОГРАД, 19 маја. — Поводом педесетогодишњице Лобанова било је свечано примање у присуству дипломатског тијела. Лобанов је примио мноштво честитака са свију страна.

ЛОНДОН, 19 маја. — Харкурт је изјавио, да није владина политика, да се приближује групама држава, него да уздржи пријатељске односе са свијема државама у Јевропи и Америци.

Јављамо ову по нас тужну вијест свијема сродницима и милим пријатељима, да се је наш нигда непрежаљени син, брат, сунруг и отац

ТОМАШ П. ХАЈДУКОВИЋ

чиновник солног магацина на Барски Пристан, рођен 6 октобра 1853 год. у Подгор (црмничкој нахији), преселио у вјечност 2 маја ове 1895 године, на 10 сати ноћу, после дугог и тешког четворомјесечног боловања.

Благодарни остајемо: часном свештенству, чиновништву војеном и грађанском, и свему грађанству барскоме без

разлике вјере, који брацки похиташе својим саучешћем те нам у неколико тугу ублажише и покојника до вјечне куће допратише.

Тако исто благодаримо и нашој браћи Подгоранима и осталим сродницима из Црмничке Нахије који непожалише труда доћи у Бар и по пародном обичају покојника оплакати и у мрачном гробу спустити.

Благодаримо и свим нашим пријатељима са стране који нам телеграфично изјавише своја саучешћа.

Бар, 10 маја 1895 године.

Ожалошћени:

Отац: поп Радо Хајдуковић; браћа: поп Алекса и Ђуран; сунруга: Анђе; син: Јово; шћери: Марија, Милица, Анђе и Стане са осталом родбином.

Исправка: под јавном благодарности, која је изашла у прошлости 20 броју овога листа, треба читати потписе како слиједи: Милун Меденица, свештеник, старатељ; Ристо Меденица, сардар и капитан; Јово Меденица, перјаник; и Ђека Меденица — с породицама.

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Госп. Перо Ганић трговац с Цетиња, приложио је овој Општини фиор. а. вр. 5, као помоћ при подизању „нове основне школе“, за чем му се у име Општине, овим путем најјердачније захваљује. — Живијели такви родољуби!

Подгорица, 14 маја 1895.

За општину подгоричку

Пресједник Илија Мартиновић.

На знање.

Достављам овим свакоме моме пријатељу и познанику, да сам 23 априла отворио у овој вароши кафану и гостионицу „ГРАД ОБОД“, услед чега их молим да приликом проласка кроз ову варош, не забораве посјетити ме; а увјеравам их, да ће бити потпуно задовољни: извршним јелом и пићем, удобним конаком, тачном услугом и умјереном цијеном.

Ријека, 1 маја 1895 год.

С поштовањем

(2—2)

Марко Р. Гвозденовић.

На знање.

Јављам овим свим мојим пријатељима и познаницима, да сам се преселио 1 маја с кафаном и гостионицом „ЛОВЕН“ из куће г. Мила Мартиновића у кући г. Стевана Матановића, ће сам и прије станао. — Услед чега их молим да ме с посјетом не забораве; — а увјеравам их да ће бити задовољни: извршним јелом и пићем, удобним конаком, тачном услугом и умјереном цијеном.

Цетиње, 4 маја 1895.

С поштовањем

Јован Голубовић.

(2—2)

ОГЛАСИ.

TIMBRES—POSTE de Montenegro, Turquie et de tous les autres pays, dès l'année 1850—1894, de même que de vieilles lettres, des monnaies, et d'autres antiquités sont achetées, en toute quantité et aux prix les plus hauts.

Je donne aussi en échange des bijoux, nouveauté soies, et tous les articles désirés de Londres.

Offertes et envois sont réglés par le retour du courrier.

A. Weisz.

London, W. 61, Regent Street.

Filiale: Budapest, vaczi körút 4.

(1—12)

GRAND HOTEL „NATIONAL, WIEN“ (Taborstrasse.)

Обновљен, једини велики бечки хотел, у коме се не рачуна ни послуга ни освјетљење. 200 особа од по фиор. а. вр. 1. — Купатило, брзојав и бразов (telefont). Пристаништа коловоза и лађа у непосредној близини. Умјерене цијене. Погодба при дужем борављењу. Говоре се сви модерни језици — on parle toutes les langues modernes —

A. Хартхамер

управитељ

(6—10)

Ф. М. Мајер

власник.

